

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010422
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného Q. Z. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/48/2020 zo dňa 11.01.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.06.2021 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom D. 9, H.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) písm. n), § 37 písm. h, písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá súhrnný trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Bratislavy vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/230/2019 zo dňa 15.08.2019 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/21/2019 zo dňa 03.09.2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/48/2020 zo dňa 11.01.2021 bol obžalovaný Q. Z. v bodoch 1) a 2) uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a v bode 3) zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) v čase asi od 18.51 hodiny do 18.54 hodiny dňa 14.04.2020 v Bratislave - Petržalke, na Bratskej ulici číslo 1, z predajnej plochy čerpacej stanice Slovnaft, odcudzil tovar NN Slivovica 52 % v hodnote 25,90 €, 1 kus Grotto Debrecínska bageta exkluzív 200g v hodnote 2,79 €, 1 kus Grotto mexický sendvič 230g v hodnote 2,79 €, a to tým spôsobom, že si tovar postupne odložil do regálu auto-moto a následne si ho dal do svojho batohu a z predajne odišiel bez zaplattenia, čím svojím konaním obchodnej spoločnosti SLOVNAFT, a. s. so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava, spôsobil škodu krádežou vo výške 31,48 €,

2) v čase asi od 18.51 hodiny do 18.57 hodiny dňa 15.04.2020 v Bratislave - Petržalke, na Bratskej ulici číslo 1, z predajnej plochy čerpacej stanice Slovnaft, odcudzil tovar NN Slivovica 52 % v hodnote 25,90 €, 1 kus Grotto kurací rezník 220g v hodnote 2,89 Eur, 1 kus Grotto mexický sendvič 185g v hodnote 2,99 €, 1 kus Kofola Original 2L v hodnote 1,69 €, a to tým spôsobom, že si tovar postupne dal do svojho ruksaku a z predajne odišiel bez zaplattenia, čím svojím konaním obchodnej spoločnosti SLOVNAFT, a.s. so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava spôsobil škodu krádežou vo výške 36,36 €,

uvedeného konania v bodoch 1) a 2) sa Q. Z. dopustil, hoci bol už za obdobný skutok v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, dňa 11.08.2019, konkrétne za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola Obvodným oddelením Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - stred uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste č. bloku 11118114 vo výške 30 €, a uvedeného konania sa Q. Z. dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov odsúdený za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 0T/230/2019 zo dňa 15.08.2019, právoplatným dňa 15.08.2019, a tiež bol odsúdený pre prečin krádež v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno b) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V pod sp.zn. 0T/202/2019 zo dňa 01.09.2019, právoplatným dňa 01.09.2019,

3) bez povolenia a bez vážneho dôvodu sa od presne nezistenej doby do 18.52 hodiny dňa 16.04.2020 zdržiaval na území Bratislavy - Petržalky, napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V 0T/230/2019 zo dňa 15.08.2019, právoplatným dňa 15.08.2019, uložený okrem iného trest zákazu pobytu na území hlavného mesta SR Bratislavy v trvaní dva roky, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/202/2019 zo dňa 01.09.2019, právoplatným dňa 01.09.2019, mu bol uložený okrem iného trest zákazu pobytu na území Bratislavského samosprávneho kraja v trvaní tri roky, pričom bol dňa 16.04.2020 zadržaný príslušníkmi PZ v priestoroch čerpacej stanice Slovnaft na Bratskej ulici číslo 1 v Bratislave - Petržalke, kde príslušníci PZ zistili, že obvinený Q. Z. mal nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/202/2019 zo dňa 01.09.2019, právoplatným 01.09.2019, pričom na základe výzvy na nástup do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 01.09.2019, ktorú si osobne prevzal pri výsluchu dňa 01.09.2019 na Okresnom súde Bratislava V, mal do výkonu trestu nastúpiť najneskoršie v priebehu dňa 27.09.2019, avšak uvedenú výzvu nerešpektoval a na výkon trestu odňatia slobody bez vážneho dôvodu v tejto lehote nenastúpil, pričom Okresný súd Bratislava V dňa 30.09.2019 vydal príkaz na dodanie do výkonu trestu a následne bol po zadržaní dňa 17.04.2020 dodaný do výkonu trestu,

za čo mu bol 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Bratislavy vo výmere 2 roky. Súd prvého stupňa podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/230/2019 zo dňa 15.08.2019 a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/21/2019 zo dňa 03.09.2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 67,84 € poškodenej spoločnosti Slovnaft, a.s.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktorý obhajoba považuje za neprimerane prísny. Zvolená prísnosť trestu represie nepôsobí výchovne, ale skôr demoralizuje, čím v konečnom dôsledku nenapĺňa účel

trestu. Obžalovaný svoje konanie veľmi ľutuje, bolo skratové, ale nebolo pre spoločnosť obzvlášť nebezpečné. Následok, ktorý jeho konaním nastal, predstavuje škodu vo výške 67,84 €, ktorú je ochotný poškodenému nahradiť. Aj vzhľadom na uvedené nie je odôvodnené zvýšenie trestu za tu posudzovaný skutok o 10 mesiacov v rámci súhrnného trestu. K tomu, čo sa obžalovanému kládlo za vinu zo strany obžaloby, sa dobrovoľne priznal, aj keď marenie výkonu úradného rozhodnutia bolo výlučne z dôvodu výkonu jeho práce, a nie z dôvodu jeho úmyselného konania. Prácou v Bratislave si obžalovaný zabezpečoval príjem, aby si vedel zabezpečiť základné potreby, a tiež aby vedel plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dcére, a to najmä s ohľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie. Aj z tohto jeho konania vyplýva jeho kritický postoj k svojmu konaniu, z čoho je možné vyvodiť vysoký predpoklad jeho nápravy bez potreby ukladania represívnych opatrení formou ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov (navýšenie pôvodného trestu o 10 mesiacov v rámci uloženého súhrnného trestu). Okrem toho v rámci výkonu trestu odňatia slobody, ktorý obžalovaný aktuálne vykonáva, sa naozaj všetkými spôsobmi snaží presvedčiť spoločnosť a aj seba, že sa viac dopúšťať páchania trestnej činnosti nemieni. Má zato, že jeho správanie je vzorné, a to aj z pohľadu jeho pracovného zaradenia v ústave na výkon trestu odňatia slobody. „Optimálna miera represie závisí na konkrétnych okolnostiach každého prípadu, pričom príliš mierny, ale aj príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale skôr demoralizuje.“ (Rozsudok NS SR, sp.zn. 5To 15/2015 zo dňa 11.02.2016). Pri ukladaní trestu je nevyhnutné aplikovať zásadu humanity - t.j. povinnosť súdu aplikovať primeranú sankciu vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom k pomerom páchatelia. Súd by pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu mal dôsledne zvážiť, akým spôsobom bude naplnený účel trestu, a to aj s ohľadom na proporcionalitu zásahu do práv páchatelia. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nie je primeraný a nevyhnutný a na naplnenie účelu trestu postačí aj trest odňatia slobody v kratšej výmere.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúce napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany. Obžalovaný Q. Z. dňa 31.05.2021 písomne oznámil súdu, že žiada, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Uvedenému nebránili žiadne zákonné prekážky, preto odvolací súd podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, za stálej prítomnosti jeho obhajcu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca zotrval na písomných dôvodoch odvolania, zdôraznil menšiu závažnosť trestnej činnosti, poukázal na to, že obžalovaný je v súčasnosti zamestnaný vo výkone trestu odňatia slobody, a nie je potrebné ani primerané ukladať mu taký prísny trest, ako mu uložil súd prvého stupňa.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 31.07.2020 obžalobu na Q. v bodoch 1) a 2) uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a v bode 3) zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.01.2021 obžalovaný Q. Z. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výroku o náhrade škody.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných trestných činov na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Súd prvého stupňa pochybil, keď dospel k záveru, že obžalovanému treba ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Pri ukladaní súhrnného trestu je totiž podmienkou existencia súbehu trestnej činnosti, za ktorú už bol obžalovaný v časti právoplatne odsúdený, a v časti nie. Súbeh trestných činov (pri súhrnnom treste vždy súbeh viacčinný) predstavuje situáciu, kedy obžalovaný spáchal viac trestných činov viacerými skutkami, a z časového hľadiska nebolo páchanie trestnej činnosti prerušené vyhlásením žiadneho odsudzujúceho rozsudku (doručením trestného rozkazu obvinenému). V prejednávanom prípade na časovej osi nastali u obžalovaného nasledovné relevantné právne skutočnosti:

14.03.2018 - 25.11.2018 - spáchanie trestných činov, za ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/21/2019

13.08.2019 - spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/230/2019

15.08.2019 - doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/230/2019 obvinenému

30.08.2019 - spáchanie, resp. dokonanie trestných činov, za ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/202/2019

01.09.2019 - doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/202/2019 obvinenému

02.09.2019 - 16.04.2020 - spáchanie aktuálne prejednávaných trestných činov

03.09.2020 - vyhlásenie rozsudku sp.zn. 7T/21/2019 (trestný rozkaz v tejto veci nebol nikdy obvinenému doručený, hoci bol vydaný)

Z tohto prehľadu je zjavné, že obžalovaný nespáchal posudzovanú trestnú činnosť, pre ktorú bol aktuálne obžalovaný, v súbehu so žiadnym iným trestným činom, nevynímajúc trestné činy, za ktoré bol

obžalovaný odsúdený rozhodnutiami sp.zn. OT/230/2019 a 7T/21/2019. Vo vzťahu k trestnému rozkazu sp.zn. OT/230/2019 bol súbeh prerušený doručením trestného rozkazu sp.zn. OT/202/2019 obvinenému dňa 01.09.2019. Prejednávanéj trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil ako recidívy k uvedenému odsúdeniu pod sp.zn. OT/202/2019. V žiadnom prípade nemohla byť prejednávaná trestná činnosť v súbehu s trestnými činmi z rozsudku sp.zn. 7T/21/2019 zo dňa 03.09.2020, keďže skutky z tohto rozsudku sa stali ešte pred doručením trestného rozkazu sp.zn. OT/2013/2019 obvinenému. Aktuálne posudzovaná trestná činnosť obžalovaného je teda recidívou, a nie časťou súbehu, ako nesprávne ustálil súd prvého stupňa, a preto bolo potrebné ukladať obžalovanému samostatný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Keďže v súdnej praxi sa súhrnný trest považuje pre páchatel'a za priaznivejší ako trest samostatný, nebolo možné s poukazom na zásadu zákazu reformationis in peius (zmeny k horšiemu) vyjadrenú v § 322 ods. 3 Trestného poriadku pri absencii odvolania prokurátora túto nezákonnosť napraviť.

Odvolací súd teda v ďalších úvahách vychádzal z predpokladu správnosti uloženia súhrnného trestu. Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný Ľuboš Z. má 12 (nie 11 ako nesprávne konštatoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku) záznamov v registri trestov pre majetkovú trestnú činnosť, posledným odsúdením je rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/21/2019 pre trestný čin krádeže. Obžalovaný opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/230/2019, ktorého výrok o treste súd prvého stupňa (nesprávne) zrušil, bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody a zákaz pobytu na území Hlavného mesta SR Bratislavy na 2 roky. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/21/2019 zo dňa 03.09.2020 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne a trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta SR Bratislavy na 2 roky, a súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/230/2019 a nadväzujúce výroky.

Pri nesprávnom ukladaní súhrnného trestu súd prvého stupňa pochybil v prospech obžalovaného aj pri ustálení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona spočívajúcej v napomáhaní v objasňovaní trestnej činnosti, ktorú súd ani ničím neodôvodnil, pričom táto ani nemá oporu vo vyšetrovacom spise. Je evidentné, že obžalovaný orgánom činným v trestnom konaní žiadnym spôsobom pri objasňovaní nepomáhal, len sa k trestnej činnosti priznal, za čo mu právom patrí poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona boli súdom prvého stupňa ustálené správne, obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený.

Dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu bola skutočnosť, že uložený trest je neprimerane prísny, nezohľadňuje menej závažné následky, pri krádežiach nižšiu škodu, pri marení úradného výkonu absenciu bezprostredného ohrozenia životov (ako je tomu napríklad pri vedení motorového vozidla), okolnosti prípadu, kedy došlo k 4 násobnému protiprávnemu konaniu v podstate počas 2 po sebe nasledujúcich dní (s výnimkou nenastúpenia trestu odňatia slobody). Odvolací súd dospel k záveru, že ochrannú, preventívnu i morálnu funkciu trestu možno u obžalovaného dosiahnuť aj miernejším trestom, a to trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd musel s poukazom na vyššie uvedené tiež obžalovanému ukladať súhrnný trest vo vzťahu k citovaným dvom rozhodnutiam, vymeral obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia výrokov o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/230/2019 a rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/21/2019 a nadväzujúcich rozhodnutí, ktoré zrušením stratili podklad.

Súd prvého stupňa pochybil v neprospech obžalovaného v časti ukladania trestu zákazu pobytu, kedy bezdôvodne abstrahoval od toho, že ukladal obžalovanému súhrnný trest. Súhrnnosť trestu sa týka všetkých ukladaných druhov trestov páchatel'ovi, a keď súd uložil obžalovanému samostatný trest zákazu pobytu, nepostupoval v súlade so zákonom, keďže oboma zrušenými rozhodnutiami bol obžalovanému ukladaný trest zákazu pobytu. Toto pochybenie odvolací súd vo svojom rozhodnutí napravil.

Výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bol v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich

rokocho vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto ho odvolací súd v nezmenenej podobe prevzal do svojho rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok